63ste Jaargang No. 5264 DAGBLAD Donderdag 13 November 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Directeur F. J. M. Wijnekus, Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee, Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Marseille broeinest van communistische agitatie

Stakingen in Parijs om loonsverhoging

Geen Atoomboom, maar dodelijke straal

BELASTINGVERHOGING IN ENGELAND.

De Britse regering vroeg het Lagerhuis om de belasting op de winsten van maatschappijen te verdubbelen en drastisch de heffingen op alcoholische dranken en andere verbruiksgoederen te verhogen. Kanselier van de Schatkist Hugh Dalton nam ook maatregelen op reclame. Voortaan mogen slechts de helft der uitgaven van een zaak gebruikt worden voor reclamedoeleinden. Vroeger was het ongelimiteerd. De belasting op inkoopsgoederen, die nu 16⅔% is, zal verdubbeld worden. Die met 33⅓% zullen verhoogd worden tot 50% en die van 66⅔% tot 75%. De belasting van 100% zullen opgevoerd worden tot 125%.

HET „BLOED STROOMT IN PALESTINA.

Berichten uit Jerusalem duidden aan dat er steeds gevechten werden geleverd tussen de Britten en de Joden. Nabij een kuststad werd een huis, waar men meende dat een ondergrondse strijder van de Irgun Zvai Leumi zich verborgen hield, bestormd. Bij deze aanval werden drie Joodse meisjes door geweerschoten geraakt. Er vond verder ook nog een botsing plaats tussen de plaatsen Raanana en Hezliya, bij welk gevecht twee Joodse meisjes het leven verloren.

Bronnen uit Tel Aviv wisten mede te delen dat de Britse troepen tien Jodinnen gevangen hadden genomen in verband met de moord van een Britse sergeant en drie Britse Officieren op de hoofdweg van Haifa.

FRANSE PARLEMENT BIJEEN.

Het Franse Parlement keerde van de zomervacantie terug om de problemen van de moeilijke economische toestand te behandelen en de regering te helpen met het in orde brengen der financiën met het oog op het Marshallplan. De regering is van plan maatregelen van wijdlopende administratieve en begrotings-hervormingen voor te stellen zowel als een volledige reorganisatie van het leger. De zomervacantie werd op 28 October voor twee dagen onderbroken voor het houden van een buitengewone zitting waarin het stemde ter gunste van de regering. Ramadier.

STAKING TE MARSEILLE.

Een zich steeds verspreidende staking omvat met zijn verlammende greep Marseille. De arbeiders werden door de communistische arbeidsleiders tot een staking opgeroepen na een dag van oproer, waarbij een persoon gedood werd en zes anderen ernstig gewond. 21 Andere personen, waaronder de burgemeester werden minder ernstig gewond bij de ongeregeldheden, die ontstonden over de verhoging van de prijzen der tramzitten.

De staking der arbeiders op het water ging aan de algemene staking vooraf.

De burgemeester van Marseille en de onderburgemeester, die pas hun posten hadden overgenomen van communisten brachten de nacht in een hospitaal door, waar zij verpleegd werden ter heling van de wonden, die de communisten hadden toegebracht. De ontwikkeling te Marseille valt samen met het nieuwe De Gaullistische bestuur, dat gehoren werd bij de gemeenteraadsverkiezingen, waarbij de communisten verslagen werden. De toestand in de stad is zeer critiek. Het oproer begon gisteren, toen de beschuldigingen behandeld werden tegen vier leden van de vakbond, die de politie de dag tevoren hadden aangevallen als protest tegen de verhoging der prijzen van de tramzitten. De menigte drong het Paleis van Justitie in, smeet de meubilering stuk en rukte de Britse en Noordamerikaanse vlaggen naar beneden, toen zij hoorden, dat drie der aangeklaagden vastgehouden zouden worden voor verder onderzoek met een tijd van tien dagen. De vakbondleiders riepen toen terstond de staking der arbeiders op het water uit. Op het stadhuis stoorde een menigte een bespreking over de verhoging der tramprijzen, waarbij burgemeester Carlini, een lid van de partij van De Gaulle voorzat. Een vrouw begon met de verwarring door een raadgever in het gelaat te slaan.

Hierop ontstond een vechtpartij, waarbij 16 personen gewond werden, waaronder de burgemeester en acht raadgevers. Zes andere personen werden in andere verspreide gevechten gewond. De gehele scheepvaart werd stilgelegd, toen de zeelieden en stuwadoors staakten in sympathie met de demonstratie tegen de verhoging der tramprijzen.

De vakbond der metaal- en bouwvakarbeiders en de vakbond der chemisten hielden hun arbeiders ook van het werk af, terwijl de Arbeidersraad voor morgen een zitting bijeenriep om te beslissen over een algemene staking voor het gehele Rhonedal zal worden uitgeroepen.

Het leger en de mobiele garde, die in de nacht in de stad aankwamen, namen de taak van de nachtpatrouilles der politie over. De politie bewaakte en sloot de nachtclubs.

De vrees groeit van een bloedige oorlog tussen de communisten en de ondergrond van Marseille, waarvan de naam in de Middellandse Zeehaven geweesd wordt tegen het stadsbestuur.

DE DODELIJKE STRAAL.

Het Turkse blad 'Cumhuriyet' zeide, dat er aanwijzingen zijn, dat Rusland zich meer concentreet op de dodelijke straal dan op de atoombom.

Ieder bericht uit Rusland, dat het geheim van de bom ontdekt is, is propaganda. Het blad deelt mede, dat een Russische commissie onder leiding van professor Arakelian, lid van de Moskouse Academie van Wetenschap een laboratorium heeft opgericht bovenop de berg Arakas in Sovjet Armenië om de radio-activiteit van de zonnestralen te onderzoeken in de hoop de dodelijke straal te ontdekken.

TOGLIATTI AAN HET WOORD.

Het communistisch partijblad „Unita" schreef dat Palmiro Togliatti, leider van de communistische partij in Italië, op een algemene vergadering gezegd had, dat de communistische partij een „volksbeweging" in het leven moest roepen om weerstand te kunnen bieden tegen de sabotage van de monopolistische groepen en de economische politiek van de regering.

Togliatti verklaarde voorts dat de Italiaanse Buitenlandse politiek er mee uit moest scheiden de Angelsaksische mogendheden te dienen en dat Italië van nu af aan een zelfstandige buitenlandse politiek moest gaan voeren welke is ingesteld op de Sovjet Unie, Joegoslavië en andere landen van Oost-Europa.

Hij zeide voorts dat Italië zijn relaties met de kapitalistische westelijke mogendheden niet moest verbreken, doch dat het land ook niet moest toestaan dat de relaties met deze mogendheden afbreuk zouden doen aan de nationale politieke vrijheden op economisch gebied.

GEVECHTEN BIJ MENIKION.

Uit Athene kwam het bericht volgens welk het leger 28 leden van de guerrillabenden, inclusief vier vrouwen, had neergeschoten. Dit ongeval vond plaats in de bergen van Menikion, alwaar het leger in botsing kwam met 300 opstandelingen. De bergen van Menikion liggen in het gebied van Serres.

Het bericht deed verder melding dat de troepen ongeveer 300 burgers in West Macalonië bevrijd hadden. Deze dorpelingen zouden met geweld zijn weggevoerd door de guerrillas.

„DE RUSSISCHE ATOOMBOMMEN."

Een correspondent van het nieuwsblad „Aurore" schreef dat zekere Britse militaire kringen, met wie hij nauw contact had, over gegevens beschikten, waaruit bleek dat het waar was dat de Russen op 15 Juni in Siberië een proef hadden genomen met de atoombom. De correspondent J. R. Pecheral verklaarde dat zijn bronnen het verhaal in „L'Intransigeant" beschouwden als „practisch waar".

L'Aurore, dat een pro-de Gaulle orgaan is, publiceerde in Juli jl. enkele artikelen, waarin het blad beweerde dat Rusland in het bezit was van atoombommen.

De bedoelde fabriekstad „Atoomgrad" in het verhaal van L'intransigeant, werd door Pecheral gelokaliseerd te Oukhta in het Noordpoolgebied, alwaar volgens hem 200 Duitse geleerden aan het werk waren in de machtige laboratoria. Deze informaties vloeiden uit een onderzoek naar de bestemming der Duitse geleerden, die naar Rusland vertrokken.

Uit deze informaties bleek, dat het Uranium, dat in Atoomgrad gebruikt werd, afkomstig was van Tsjechoslowakije, terwijl ook kwam vast te staan dat de hoofddirecteur en bedrijfsleider te Atoomgrad was de Generaal Majoor Volkov.

Ook wist Pecheral mede te delen, dat de Russen ergens in de Kaukasus proefnemingen verrichten met het gebruik van Cosmic stralen, wat in verband stond met de atoombom. De correspondent zeide dat er nog een derde centrum bestond, waar de Russen met de radio experimenteren. Al deze drie centra, aldus Pecheral, staan onder algemene leiding van Lavrenti Beria, die vroeger hoofd was van de „N.K.V.D.", de Russische geheime politie.

Ondertussen erkende de redacteuren van L'intransigeant de fout in hun bericht, nl., dat de proefneming niet in de buurt van de Apmeer rivier nabij Irkutsk was geschied, doch elders. Men bedoelde in het verhaal zeker de Angara rivier.

WEGENS ONTEVREDENHEID.

De kranten van Brussel schreven dat er in de afgelopen nacht verschillende gebouwen beschadigd werden, toen vijf bommen tot explosie kwamen. Vooral de scherven brachten veel schade aan.

Deze bommen werden geworpen op de vroegere colaborateurs van de Nazies en de pronazie gezindten, die niet veroordeeld werden en steeds op vrije voet rondliepen. Tevens was deze demonstratie gemunt op de qeallieerden, die de colaborateurs niet voldoende gestraft hadden.

MEELFABRIEKEN STAKEN IN FRANKRIJK.

De arbeiders van de meelfabrieken in Frankrijk gingen in staking, toen de regering weigerde een salarisverhoging van 20% toe te staan. Verscheidene duizenden staakten op de grote fabrieken te Bobigny, te Corbeil en in de buurt van Parijs. Het minimum loon bedraagt ongeveer 10.000 franks per maand of 80 dollars. De stakers vragen premies voor extraproductie, loonsverhogingen en betere arbeidsvoorwaarden.

Vertegenwoordigers van de Vakbond kwamen gisteren met leden van het ministerie van Sociale Zaken bijeen en eisten een volledige tegemoetkoming. Toen dit verworpen werd, gaven zij opdracht om te staken. Het Franse broodrantsoen van 200 gram per dag is reeds lager dan die tijdens de Duitse bezetting en de staking bedreigt de bakkerswinkels met sluiting.

STAKINGEN IN ITALIË.

Gisteren werden in Italië twee algemene stakingen uitgeroepen als een politiek uitvoelsel van de strijd tussen uiterst rechts en uiterst links in het Noorden van Ialië. Het agentschap Ansa berichtte, dat door de Kamers van Arbeid te Como een algemene staking van 24 uur werd uitgeroepen.

Te Bari werd een staking van landbouwarbeiders uitgeroepen. De staking te Como is een protest tegen de bloedige incidenten die Dinsdag te Mediglia nabij Milaan plaats vonden, waar politieke oneenigheden uitliepen op de dood van twee personen en op de verwonding van twee anderen. De landbouwersfederatie riep een staking uit om meer loon te eisen en een betere verdeling van de landbouwproducten voor de arbeiders. In Rome werd de staking der arbeiders in de gasfabrieken voortgezet ondanks dat er de gehele nacht besprekingen zijn gehouden tussen afgevaardigden van de arbeiders en de directies.

BRITSE GENERAAL TE MOSKOU BESCHULDIGD.

De Pravda heeft een brief gepubliceerd van een viertal arbeiders van een niet nader genoemde fabriek in Moskou, waarin gezegd wordt, dat generaal Hilton, de Britse militaire attaché te Moskou, foto's van de fabrijek gemaakt zou hebben. Toen er fabriekswachten aankwamen, aldus de brief, ging Hilton, die versleten kleren droeg en op een nabij gelegen spoorwegbrug foto's van het fabrieksgebouw had staan maken, er vandoor. Hij werd achterhaald en voor de directie van de fabriek geleid. Daar maakte Hilton zich door middel van zijn diplomatieke papieren bekend.

Volgens de brief verklaarde Hilton, dat hij aan het zoeken was geweest naar een plek om te skieën.

„Een dergelijke verklaring, aldus de brief, in de herfst, lang voordat er sneeuwval verwacht kan worden, komt op zijn minst vreemd voor."

Generaal-majoor Hilton vertoeft sedert twee maanden in Moskou. De tegen hem uitgebrachte beschuldigingen hebben in diplomatieke kringen te Londen opwinding veroorzaakt. Men vreest aldaar, dat dit incident tot wrijving tussen Groot-Brittannië en de Sovjet-Unie zou kunnen leiden.

het nieuws van vandaag

Het ziet er in Italië noch in Frankrijk erg rooskleurig uit. Stakingen breken uit, worden opgeheven en breken weer uit. Beide landen staan bovendien aan de rand van de afgrond. Marshall heeft dit in zijn uitleg aan de comité's voor Buitenlandse Zaken van het Noordamerikaanse regering duidelijk uiteen gezet. De hulp aan deze beide landen is nog voor het einde van dit jaar nodig. Het schijnt, dat de communisten daar ook wel degelijk rekening mede houden. Overal is er wanorde en is er een latente revolutie merkbaar. In Marseille kwam het gisteren wel heel erg tot uiting, waar de communisten een oproer uitlokten, dat een dode en vele gewonden eiste. De toestand in deze stad wordt als zeer critiek beschouwd, omdat deze plaats een broeinest is van misdadigers. De grootste schurken van Frankrijk schijnen zich in deze haven te hebben samengetrokken en hun roep is zodanig, dat zij berucht zijn langs de gehele Middellandse zeekust. Mocht het hier gelukken een oproer te ontketenen dan zal de regering wel heel hard moeten optreden om deze meester te worden. De communisten houden vandaag een vergadering om te beslissen of zij een algemene staking voor het hele Rhonegebied zullen afkondigen.

In Parijs en omgeving staken de meelfabrieken. De arbeiders willen hoger loon en beter arbeidsvoorwaarden. Het gevolg van deze staking is evenmin te overzien, zo de regering niet toegeeft.

De bakkerswinkel zitten practisch zonder meel en het broodrantsoen is reeds onder het rantsoen, dat de Fransen kregen onder de Duitse bezetting. Maar als de regering toegeeft, komt zij steeds zwakker te staan, vooral daar zij eerst geweigerd heeft de eisen in te willigen. Het blijkt maar al te duidelijk, dat het gezag niet meer rust in de innerlijke overtuiging der mensen, maar louter en alleen op machtsoverwicht. Dat is echter zulk een wankele schaal, daar zo iets voortdurend in beweging is. Dan aan de ene kant, dan aan de andere kant. En de wereld gaat er mede ten onder.

In Engeland heeft de Secretaris van de Schatkist Hugh Dalton nieuwe belastingen afgekondigd, die het leven in Engeland nog zwaarder zal maken. Er wordt wel een heel erg zwaar juk gelegd op de Engelsen. Zij, die met zulk een heldenmoed de oorlog strepen, worden nu nog met een groter last bezwaard. Het leven wordt voor hen een arbeid zonder vreugde. Het wordt een alles geven met als enige beloning misschien de economische redding. Het is zulk een ver en ook zulk een indirect ideaal, dat het weinig reden schijnt zal tot de gewone man, die de last van alle dag te dragen heeft. Hoe dit alles af zal lopen? Wie weet het. Een algehele verandering is nodig, die slechts verkregen kan worden uit de nimmer veranderde grondbeginselen van het Evangelie.

De Staatkundige hervormingen van Curacao

Als de vertegenwoordigingen er zijn, kunnen we beginnen...

Optimistische Klanken !

Grondwetsherziening! Een simpel woord, dat nochtans in ons staatsbestel een schier magische klank heeft gekregen. Zo ook op Curaçao, omdat men hier verwacht, dat deze herziening ook — en niet op de allerlaatste plaats — op Curaçaose toestanden betrekking heeft.

Uit de gisteren ontvangen Memorie van Antwoord, zullen we onze lezers bij de arm nemen en hun leiden op de wegen van rechtsbepalingen en artikelen, echter zullen wij iedere dorheid schuwen. Overzichtelijk komt deze herziening neer op het volgende:

Volgens het oordeel van vele leden, die aan deze grondwetsherziening hebben medegewerkt, is zij — bedoeld als modernisering van het staatsapparaat — te negatief. De Regering kan zulks onderschrijven; de omstandigheid dat in de voorbereidende commissie geen leden zitting hebben, die de Overzeese Gebiedsdelen vertegenwoordigen, wijst duidelijk in de tegenovergestelde opvatting.

Dit wil niet zeggen, dat er in het geheel geen positieve punten aanwezig zijn. Immers, de herziening zal wachten andere gedingen van het Koninkrijk mogelijk te maken, voorts de naamgeving der Staatsdelen te wijzigen en tenslotte de verantwoordelijke organen Overzee te hervormen, waarmede tevens kan worden ingeleid dat in de toekomst, het eenzijdig karakter aan de Grondwet wordt ontnomen. Het is inderdaad juist, dat dergelijke herziening van de Grondwet, die niet meer beoogt dat aan de wetgever zelf machtiging wordt verleend om bij gewone wet voorzieningen nopens de staatkundige structuur van het Koninkrijk te treffen afwijkend is van de bepalingen der Grondwet.

Het gevaar, dat de verkiezingen, die het gevolg zijn van een dergelijk voorstel, geen zuivere uitspraak van de kiezers zullen brengen. Wanneer de kiezers zich bij deze verkiezingen alleen uitspreken over wijzigingsvoorstel zelf, zou men aan het resultaat dier verkiezingen inderdaad de waarde van een uitspraak betreffende het Indonesisch beleid zelf kunnen betwisten.

Bij de opvatting, als zou de wijziging van de grondwet in hoofdzaak toe te juichen is, omdat wellicht een uitspraak van de kiezers betreffende het regeringsbeleid kan worden uitgelokt, moet men met een tegenopwerping maken en wel deze, dat het de regering in de eerste plaats te doen is om de wijziging, zonder meer.

Het lijkt ons momenteel nog niet het geschikste tijdstip om daarover in discussie te treden. Wellicht kunnen we meer vertellen, indien de commissie die met het voorstel belast is, de arbeid voltooid heeft en aan de volksvertegenwoordiging het volledig concept over deze zo belangrijke materie is aangeboden.

Over het algemeen kan wel verwacht worden, dat in de eerste maanden van 1948 de commissie met haar werk gereed zal komen. De meer algemene herziening van de grondwet wordt toevertrouwd aan een staatscommissie, die echter nog niet geïnstalleerd is; de thans in voorbereiding zijnde beperkte herziening wil niet zeggen, dat de regering de urgentie van een algehele wijziging onderschat. Integendeel, de oorzaak van het uitblijven van de staatscommissie voor algehele herziening moet worden gezocht in de omstandigheid, dat deze commissie dan eerst met enigerlei succes zou kunnen werken, indien de resultaten bekend zijn van de Conferenties, die zowel in de Koninklijke rede van 7 December 1942, als bij herhaling door verschillende Kabinetten in het uitzicht gesteld zijn.

Aan een uitbreiding van het ledental van de Kamer zelf, gelijk de Voorzitter onlangs heeft opgeworpen, is met veel belangstelling kennis genomen. Men moet zich te dien aanzien van een oordeel onthouden, zolang de Staatscommissie, die aan de suggesties van de Kamer ongetwijfeld volle aandacht zal besteden, hieromtrent geen advies uitbracht.

Het Indonesisch beleid.

Tot goed begrip van het gehele Indonesisch beleid moge de Regering de Kamer herinneren aan de bijzondere omstandigheden, waarmede de Regering bij het bepalen van haar beleid noodwendig rekening houden moet. Deze omstandigheden zijn:

A: Reconstructie van het Koninkrijk zal, naar de bekende Koninklijke rede, het samengaan van de verschillende Staatsdelen op basis van de vrijwilligheid ten grondslag hebben.

B. De Republiek, die, gebruikmakend van de na-oorlogse omstandigheden, waaronder teneinde van en gedurende de eerste maanden na de capitulatie van Japan het gezag van de Nederlands Indische regering feitelijk ineens over geheel Indonesië en hersteld worden en daarbij eenzijdig verklaarde het gezag over Java, Madoera en Sumatra uit te oefenen, is terwijle van de vreedzame voortontwikkeling van de nieuwe rechtsorde door de Nederlandse Regering als politieke realiteit erkend.

C. Veiligheid die zich met laatste phase in het conflict heeft bemoeid.

D. De Regering vond in de eerste plaats steun bij twee grote partijen, onder wie naar de aard van de democratie enig verschil van mening kan bestaan t.a.v. het te voeren beleid.

Over het regeringsbeleid moge men denken zo men wil, maar de opvatting dat het regeringsbeleid practisch op oppositie-standpunt terecht gekomen is, vindt geen steun in de jongste kamerdebatten, die duidelijk hebben aangetoond, dat de regering nog steeds streeft naar een verwezenlijking van het accoord van Linggadjati.

Verder gaat de Memorie van Antwoord uitvoerig in op de motieven, welke de regering er toe hebben geleid om over te gaan tot het nemen van politionele maatregelen.

Financiering.

De financiering van de uitgaven van de Nederlandse Indische

regering en Indonesië geschiedt — evenals voor de oorlog — in principe uit de middelen van dit gebiedsdeel zelf.

Ten behoeve van de uitgaven in Nederland zijn door Nederland credieten beschikbaar gesteld, terwijl de van de Verenigde Staten en Canada ontvangen dollarleningen en Pondenleningen van Australië door Nederland gegarandeerd zijn.

De economische opbouw in Indonesië moest onder uiterst moeilijke omstandigheden worden aangevat.

In verband met tekort aan deviezen worden momenteel de overmakingen beperkt tot noodzakelijke uitgaven in Nederland. Betreffende deze aangelegenheid is regelmatig overleg met de Nederlands-Indische Regering gepleegd en bij deze besprekingen vertegenwoordigers van het bedrijfsleven ingeschakeld.

Staatkundige hervorming Suriname en Antillen.

Het wetsontwerp tot herziening van de staatsregelingen van Suriname en Curaçao — aldus de Memorie van Antwoord — is bij de Raad van State ingediend. Verwacht mag worden dat deze op zeer korte termijn aan de Kamer kan worden aangeboden.

Bijeenroepen van de Conferentie van de vertegenwoordigers van Suriname, Nederlandse Antillen en Nederland tot gezamenlijk overleg betreffende verhouding in nieuwe Staatsbestel tussen deze Staatsdelen in Amerika en Nederland, ondervond enige vertraging ten gevolge van de moeilijkheden bij de wijze van samenstellen van de delegaties overzee. De Regering heeft echter gegronde hoop, dat tot spoedige benoeming van de verschillende vertegenwoordigers kan worden overgegaan, zodat wellicht conferentie begin December bijeen zal komen. Nopens een voorconferentie voor en in Indonesië te houden, is ook de Regering van mening, dat een zodanige conferentie eerst kan worden bijeengeroepen, wanneer en zodra in de onder contrôle van de Nederlands Indische Regering staande gebieden, een zo representatief mogelijke vertegenwoordiger kan verkregen worden.

Uw volk lijdt niet genoeg, het moet ontevreden blijven

Onrust en onzekerheid onder de bestuurs-ambtenaren

In de ochtend van de 14de October werd regent van Djember, de heer M. Soedarman, gearresteerd. Voor de oorlog was hij patih (p.l.v. regent) van Panaroekan, kreeg tijdens de republiek de functie van regent van Djember, het centrale gebied in de residentie Besoekl en had als zodanig de verantwoordelijkheid over een bestuursressort van anderhalf millioen zielen.

Toen zijn huis omsingeld was, werd hem meegedeeld, dat de Nederlandse autoriteiten tot hun leedwezen gedwongen waren hem uit het Djemberse over te brengen naar Soerabaja, waar hem een soort huisarrest werd opgelegd.

Voor de verhuizing kreeg hij een leger koelies ter beschikking, die in enkele uren tijds zijn hele huisraad op vier beschikbaar gestelde legertrucks laadden, waarna hemzelf en zijn familie een luxe-wagen werd aangeboden, een stationscar voor zijn personeel en twee pantserwagens ter beveiliging. Toen hij met zijn gezin het huis verliet, wenste hij uitdrukkelijk de Nederlandse civiele en militaire autoriteiten te bedanken voor de zeer correcte manier, waarop hij tijdens en na zijn arrestatie behandeld was, aldus 'De Maasbode.'

Er zit in dit „gemengd" bericht", dat u misschien in uw Nederlandse krant ergens in een hoekje op pagina drie onderaan hebt gelezen, een zo grote mate van tragiek, deze arrestatie illustreert bovendien zo duidelijk de onhoudbaarheid van de algemene politieke situatie, dat ik aan dit zeer oppervlakkig weinig zeggende „nieuws in enkele regels" een artikel wijden wil.

Toen de Nederlandse troepen Djember bezetten, troffen zij daar een werkelijk totaal verpolitiekt, overbezet, en niet zeer efficient functionnerend republikeins bestuurscollege aan, maar toch een college, dat in vergelijking met West- en Midden-Java, voor bewijzen van groter verantwoordelijkheidsbewustzijn voor het wel en wee der bevolking en een grotere realiteitszin in het beheer der vreemde ondernemingen, zeer gunstig afstak.

De heer Feldbrugge, controleur B.B., die met de Nederlandse troepen was meegekomen, bezocht reeds enkele uren na aankomst de regent en stelde hem op de hoogte van de nieuwe situatie.

Hij werd zeer correct ontvangen en aanvankelijk beloofde de regent, zij het na enige aarzeling zijn taak te blijven uitoefenen in het belang der bevolking en op belang der bevolking en op „practische basis" mee te werken.

Reeds na enkele dagen echter begon deze formeel juiste verhouding te wringen, doordat de regent beweerde toch gewetensbezwaren te hebben tegen verdere samenwerking, daar radio Djokja (en waarschijnlijk ook geheimer kanalen) de in Nederlands bezet gebied verblijvende republikeinse ambtenaren instructies van andere aard gaven.

De controleur B.B., probeerde steeds weer opnieuw in lange conferenties de Indonesiërs te overreden om opnieuw op practische basis tot samenwerking te komen; hij werd daarbij steeds zeer correct afwijzend tegemoet getreden, maar kreeg steeds meer bewijzen in handen, dat achter de passieve houding dezer bestuursautoriteiten ook actieve sabotage en subversieve acties werden gevoerd en ondanks alle tact en uiterste tegemoetkomendheid kon hij tenslotte niet verhinderen, dat de verhoudingen zich steeds meer toespitsten.

Het werd dagelijks duidelijker, dat de Indonesiërs het op een „clash" wilden laten aankomen en een van de meest typerende illustraties van hun tactiek was de z.g. stemming die zij uitschreven. Aan al het overheidspersoneel werd een stembriefje uitgereikt, op naam, waarbij tevens functie, woonplaats en adres moesten worden ingevuld — een zeer merkwaardige methode van stemmen overigens — en daaronder stond: „Wenst gij in republikeinse dienst te blijven" of: „Wilt gij in gouvernementsdienst treden?"

Het alternatief was min of meer kunstmatig en bovendien strikt genomen niet eens aan de orde, zeker niet in deze vorm, maar deze „stemming" bracht zeer veel onrust en onzekerheid. Er kwamen 's avonds in het donker schuwe employé's bij de controleur, die hem smeekten hen te arresteren of hen op andere manier te dwingen in dienst te blijven, waardoor ze — typisch Oosters — zèlf van alle verantwoordelijkheid af waren. Slechts één bracht zijn stembriefje blanco aan de controleur en zei: „Ik stem niet; ik ben meer dan vijf-en-twintig jaar in Nederlandse dienst geweest, ik wens er zelfs nu in te blijven."

Voor de anderen was er geen keuze, geen practische basis. Er was voor hen achter de in te vullen vragen slechts één realiteit: de angst voor Djokja.

Vroeg of laat zouden deze stembriefjes, opgeborgen in de safe van de regent, weer te voorschijn worden gehaald... De stemmers zouden onmiddellijk na een ongunstige keuze op de gevreesde zwarte lijst worden geplaatst; zij wisten, dat al hun gangen werden nagegaan, een enkele dappere, die het overdag waagde op het B.B.-kantoor te komen, dat voortdurend schuw naar buiten te kijken, zij hadden op de passar de naam gelezen van een ambtenaar, die samen werkte en eronder de mededeling: „Hij is een Nicaspion, die heult met de vijand. Maak hem af!" en soms stonden 's avonds huizen in brand......

Terreur, angst voor represailles, angst voor de terugkeer der republiek......

En daarnaast zeker voor velen inderdaad ook het gewetensconflict: samenwerken, of gehoorzamen aan de instructies van hun eigen regering, die zij onder ede trouw hadden gezworen.

„Uw volk", zegt Djokja, „uw volk lijdt nog niet genoegd. Het moet het volk slecht gaan. In geen geval mag het Nederlandse bestuursapparaat, dat kleren en medicijnen uitdeelt onder de bevolking en de voedseldistributie probeert te regelen, enig succes hebben. Het volk moet ontevreden blijven."

En nogmaals: „Uw volk lijdt nog niet genoeg."

Dit was de tekst van een, lang na 4 Augustus onderschepte geheime instructies aan een der regenten in Oost Java en op Madoera vond men de volgende richtlijnen ten aanzien van de gevangenen. „Bij aankomst van de Nederlanders moeten alle politieke gevangenen worden uitgeleverd. Misdadigers echter, en alle elementen die indertijd werden gearresteerd wegens het in gevaar brengen van orde en veiligheid, moeten onverwijld worden losgelaten voor de Nederlandse troepen in uw rayon arriveren..."

Nog steeds worden pamfletten aangeplakt, waarop Van Mook staat, met een stuk textiel in zijn hand, terwijl hij achter zijn rug een van bloed druipend zwaard houdt. „Laat u niet lijmen!"

De tekeningen van een Indonesisch krijger, die met een lans op een Nederlands soldaat afstormt en hem met een van haat vertrongen gezicht doorsteekt — „dit is uw plicht!" — zullen waarschijnlijk al van oudere datum zijn.

Een derde pamflet, dat ik zag, toonde de Landmacht, dansend in Soerabaja, terwijl de mariniers aan het front zwoegden onder zware boomversperringen en daarbij getroffen werden door pijlen, maar ergens in Djember werd een plaat gevonden met de Nederlandse driekleur, waarop de woorden: „Prettig verblijf verder. Wij gaan naar huis. Begin maar vast de Nica- spionnen te arresteren" en daaronder de datum: „25 December 1947."

Door het rood-wit-blauw moest hier de indruk gevestigd worden, dat deze mededeling van Nederlandse zijde werd gedaan......

Er is door republikeinen in de door Nederlandse troepen bezette gebieden gesmeekt om door te gaan naar Djokja.

Na vier Augustus zwegen ze en werden schuw en bang om verder mee te werken.

Ondanks alle verzekeringen van Nederlandse zijde, dat wij in de bezette gebieden verantwoordelijk zullen blijven voor veiligheid en recht — en nogmaals: de gebouwen van de R.V.D. in Batavia puilen uit van het personeel, maar voorlichting voor de bevolking ontbreekt practisch geheel — en ondanks de aanwezigheid van Nederlandse troepen, die alles doen wat ze kunnen om deze garanties te effectueren, voelt iedere republiekein de angst voor represailles. Hij vraagt zich af, of er weer gepraat zal worden en wanneer dit zal gebeuren, zelfs onder internationale druk, zal het voor hem Nederland zijn, dat hem verraden heeft.

In 1945 en 46 werd de republiek overschat, de consequenties van de militaire actie in 1947 echter werden ver onderschat. Er zijn reeds Nederlanders hier, die diep teleurgesteld beweren, dat wij weg hadden moeten blijven, wanneer wij toch niet van plan waren het kwaad in de wortel aan te tasten.

Op de avond van de 14e October, reed ik met de heer Feldbrugge door de stad. De straten waren verlaten, slechts hier en daar stond een schildwacht op post en in een zijstraat trok een jeep op, die patrouilleerde door de stad.

Rondom de straatlantaarns hing een lichte mist, die het nachtelijk verlaten stadsbeeld iets herfstachtigs gaf.

Over alle gesloten huizen hing het dreigement der onzekerheid: 'n nachtelijke stad, belegerd door een sluipend grijze nevel.

„Vandaag", ze de heer Feldbrugge mij, „kwam er een man naar me toe. Ik zag hem drie keer aarzelend voorbij mijn kantoor lopen, en plotseling, toen niemand op straat op hem lette, schoof hij schuw naar binnen. Hij had een brief bij zich; hij vouwde ze open. Hij liet mij zijn benoemingsacte zien, die gedateerd was lang voor de oorlog. Zijn hele staat van dienst had hij zorgvuldig bewaard. Hij had Nederlandse getuigschriften en tevredenheidsbetuigingen.

Toen wees hij me, telkens schuw door het raam kijkend, op een bericht in de krant: Ambtenaren, die niet met de Nederlanders wensten samen te werken, konden worden uitgewezen naar Djokja.

„Ik wil niet naar Djokja", zei hij, „ik durf er zelfs niet heen. Maar wat gebeurt er als ik nu blijf. Ik heb een vrouw en acht kinderen...... er staat op dat bordje op uw bureau: „Hoofd tijdelijk bestuur"...... wat komt er daarna? Djokja vergeet niets. Of het nu over een maand terugkomt of over tien jaar...... wij Oosterlingen hebben een zeer goed geheugen..."

We reden zwijgend door de nachtstille straten. Er was geen horizon: de stad had verdronken in de onnatuurlijke stilte van de mist.

Alleen rondom de stad brandde het op drie plaatsen en werden Djokja's instructies blindelings uitgevoerd: „Uw volk lijdt niet genoeg. Het moet het volk slecht gaan. Het volk moest ontevreden blijven......"

En nogmaals: „Uw volk lijdt niet genoeg......"

EEN FARIEK WACHT......

De visconservenfabriek (speciaal voor het conserveren van Kreeften) is nog steeds tot niets doen gedoemd. De eigenaar-directeur is vertrokken en heeft de werkzaamheden stilgelegd, omdat de arbeidsmogelijkheden hem te zwaar wogen en er geen uitzicht bestond, dat de fabriek ooit weer aan de slag slaat.

Nog staat de fabriek fier op zijn plaats en schreeuwt om arbeid. Zij voelt ook dat zij nog de enige industrie op St. Maarten — hoe klein ook — vertegenwoordigt en wil niet capituleren.

Misschien zal de eigenaar nog eens terugkeren om de fabriek weer op gang te gooien.

PERSONALIA.

Mej. Margareth Helen Eman uit de Beatrix Straat Klip is na een gunstig afgelegd examen toegelaten op de twee jarige cursus van de Katharine Gibbs school in Boston.

Nieuws van Overal

SARTRE VOOR DE RADIO.

Jean Paul Sartre, die ten onrechte pretendeert de vader van het „existentialisme" te zijn en reeds van de filosofie naar de litteratuur en vandaar naar het toneel en de film overstapte, is sinds een paar weken, dank zij de Franse radio, ook tot in de aether doorgedrongen. Iedere Maandagavond om half negen treedt hij met zijn team (waaronder Simone de Beauvais, kroonprinses van het existentialisme, een elegante verschijning in het litteraire quartjer van St. Germain des Près) met de aan zijn school eigene bombarie op, 's anderendaags wolken stof in de pers opjagend.

Vlak na de overwinning van de R.P.F. nam Sartre generaal De Gaulle zó existentialistisch onder zijn loupe, dat driekwart van de pers verontwaardigd gromde. Hij had niet de generaal, maar diens portret bedoeld, verdedigde J. P. zich, het portret, dat momenteel op alle Parijse muren prijkt. Sartre had zich alleen maar aan dat snorretje gestoord.......

Onlangs had hij het over de communisten. Zijn toon was, zoals dat tegenover communisten betaamt, heel wat minder scherp. Hij is kort en goed:

1o. Tegen het communisme, maar niet tegen de communisten.
2o. Tegen het Machiavellisme van de communistische partij.
3o. Tegen een zekere vorm van anti-communisme.

Nooit hoorden de Franse luisteraars iemand zó duidelijk positie kiezen. Ten slotte hoopte hij een „derde kracht" te zien optreden, een „rassemblement" van alle vrije mannen van links. Zal Frankrijk deze vreemde filosoof nu ook in de politiek zien optreden?

DRIE LANDEN KRIJGEN GEEN GROTERE GRAANTOEWIJZING.

De Belgische minister van Voedselvoorziening, Moens de Fernig, die als vertegenwoordiger van de Drie Landen in de Verenigde Staten besprekingen heeft gevoerd om een grotere graantoewijzing voor deze economische combinatie te verkrijgen, is met de „Queen Elizabeth" naar Europa vertrokken.

Vóór zijn vertrek deelde hij aan journalisten mede, dat er, gezien de wereldschaarste aan graan, weinig hoop bestaat, dat de Drie Landen meer graan uit de Verenigde Staten en Canada zullen kunnen betrekken. De Belgische regering zal bijgevolg het broodrantsoen in België waarschijnlijk moeten verlagen.

Officiële Mededelingen van de Aruba Voetbalbond

WEDSTRIJDUITSLAGEN:

Van Zaterdag, 8 en Zondag, 9 November 1947:

B-Klasse:

R.C.N. 1 — Bubali Sportclub 1 2—1.
(Onder protest van Bubali Sportclub)
S.C.A. 1 — P.O.V.A. 1 4—1.

PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE. WILHELMINA SPORTPARK.

A-Klasse:
Aanvang 4.15 n.m.

Zondag, 23 November 1947: R.C.A. 1 — Aruba Jrs. 1
(De resterende 10 minuten van de competitiewedstrijd dd. 26 Oct.)

B-Klasse:

Zaterdag, 15 November 1947: S.C.A. 1 — Marijke 1

EINDE COMPETITIE B-KLASSE.

MEDEDELINGEN.

Op Zondagmiddag 16 November 4.15 uur speelt de kampioen van de Reserve-A-Klasse (Hollandia) een vriendschappelijke wedstrijd tegen de vereniging Volharding A-Klasse, waarna de beker aan Hollandia uitgereikt zal worden.

HET BESTUUR.

Van her en der

OP DE VOORAVOND VAN DE CONFERENTIE.

Arthur Galveston seinde uit Londen dat de regeringen van Groot Britannië, de Verenigde Staten en Frankrijk de koppen bij elkaar hadden gestoken tegen Rusland, om het gedaan te krijgen dat het vredesverdrag van Oostenrijk als nummer één wordt geplaatst op de agenda van de komende conferentie der Ministers van Buitenlandse Zaken van de vier grote mogendheden, welke conferentie te Londen plaats zou vinden op 25 November as.

De afgevaardigden voor de Ministersconferentie hadden twee uur lang vergaderd over wat hun „chefs" het eerst op de komende vergadering zouden bespreken. Alhoewel zij tot een overeenkomst kwamen, besloten de afgevaardigden, de vergadering uit te stellen tot hedenmorgen. Immers, de vertegenwoordiger van de Verenigde Staten, Robert Murphy, zou ook hedenmorgen een concept agenda voor de komende conferentie indienen.

Op de gisteren gehouden vergadering viel Patrick Dean van Engeland, het voorstel van James Byrnes bij. In een rede te Stuttgart gehouden in September 1946, zeide James Byrnes in zijn functie van Staatssecretaris dat de Verenigde Staten van Noordamerika een viermogendheden verdrag zouden voorstaan, welk gerant zou zijn voor egen ontwapening en demilitairsatie van Duitsland, voor de tijd van 40 jaar.

Op een vroeger gehouden viermogendheden conferentie had Rusland verschillende bezwaren geopperd tegen dit Amerikaans voorstel. De Russische afgevaardigde kwam toen met verschillende andere voorstellen, die door Amerika en Engeland als niet aanvaardbaar werden beschouwd.

Het Brits voorstel kreeg een stilzwijgende ondersteuning van Frankrijk, toen M. de Saint Hardouin in zijn concept agenda enkele punten aanbracht, die van dezelfde strekking waren als het Britse voorstel.

Het Britse voorstel bestond uit vijf punten, tw.: a.— Verslag van de commissie voor het vredesverdrag van Oostenrijk. b.— De Economische regeling en het peil der industrie van Duitsland. c.— De politieke organisatie in Duitsland. d. — Het Amerikaans voorstel voor ontwapening en demilitairisatie. e. — Verslag van de commissie ter voorbereiding van het vredesverdrag voor Duitsland.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: We were dancing 7 en 9 uur.

ROXY: Wing and the woman 7 en 9 uur.

CINELANDIA: Falcon in danger 8 uur.

STATEN: Openbare vergadering 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 15 November as. waargenomen door Zuster Langemeyer, Passangrahan, tel. 1227.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 14 November as. worden waargenomen door: Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380 (P.) en Botica Central, Bredestraat 45, tel. 2281 (O.).

CUROM:

Donderdag, 13 Nov.: 18.30 Muzikale causerie voor de jeugd door de Heer J. Droog; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Lombardos Canadezen; 20.00 Nieuws; 20.15 Symphonische muziek; 20.30 Ronkende motoren; 20.45 Klassiek concert; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 American parade; 21.55 Nieuws.

Vrijdag, 14 Nov.: 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 At ease.

LOTERIJ FORTUNA: 1251 — 4179 — 16888 — 10525.

BEURSNOTERINGEN AMSTERDAM.

Conversielening 98 13/16, Koninklijke 452¼, Unilever 292½ Philips 373, AKU 168, Ned. Scheepvaartunie 188¼, HVA 235½, Delimy 172, Amsterdamrubber 162. De stemming op de beurs was vast. De meeste eindnoteringen waren iets beter, algemeen weinig verandering.

NIEUWS IN HET KORT.

— Franziska Braun, Hitlers schoonmoeder is door een zuiveringsgerechtshof te Muenchen vrijgesproken. De bewering dat zij zich beroemde op een betrekking van haar dochter tot Adolf Hitler zaliger nagedachtenis, kon niet bewezen worden.

— Door een Brits-Indische luchtlijn zullen nieuwe lijnen worden geopend om Bombay en Londen via Cairo en wel twee maal per week.

— De Roemeense oppositieleider Maniu en 18 anderen, die tot levenslang werden veroordeeld, hebben protest aangetekend.

— De grens tussen Perzië en Irak is voor onbepaalde tijd voor ieder verkeer gesloten. Er is nl. pest uitgebroken in Irak.

— Driedujzend arbeiders bij de Kruppfabrieken te Essen zijn in staking gegaan omdat zij de Kerstrectificatie — op bevel va de geallieerde autoriteiten — niet zullen krijgen.

— Het Britse lagerhuis heeft een wet aangenomen om de bevoegdheden van het Hogerhuis te beperken.

— De American Airlines hebben alle Douglas D.C.-6 toestellen uit de circulatie genomen om veranderingen aan te brengen om aldus eventuele gevaren in de kiem te smoren.

— Alle grote Italiaanse steden zitten momenteel zonder gas, daar er een staking uitgebroken is onder het personeel van de gasbedrijven.

— Naar Indonesië is vertrokken het troepentransportschip „De Grote Beer" met 1500 man troepen aan boord.

WERELDCONGRES „PAX ROMANA" UITGESTELD TOT 1950.

Freiburg (Zwitserland), Nov. In de tweede helft van deze maand zijn hier bestuursvergaderingen gehouden van de internationale katholieke studentenbeweging „Pax Romana". Bij afwezigheid van de president der organisatie, J. Gonzáles Torres uit Mexico, werd de leiding van de vergaderingen opgedragen aan de vice-president, onze landgenoot B. de Hoog uit Oosterhout. Drs. G. Kramer uit Eindhoven nam als directeur van het ondersecretariaat voor de economische en sociale wetenschappen, dat in Tilburg is gevestigd, aan de besprekingen deel. Tot tweede vice-president werd benoemd James Dougerthy, president van de National Federation of Catholic College Students in New York.

Het voor 1948 in Mexico geprojecteerde congres kan eerst in 1949 worden gehouden. Daarom werd besloten in 1948 een „Assemblée Interfédérale" te organiseren in Leuven, in aansluiting op het internationale academisch Missiecongres, dat in België gehouden zal worden. Het wereldcongres, dat in 1949 in Nederland zou worden gehouden, is uitgesteld tot 1950. Dit congres zal dan een bijzonder karakter krijgen, aangezien in 1950 het Heilig Jaar wordt gevierd en Nederland dan het vertrekpunt zal zijn van een internationale studentenbedevaart naar Rome.

Vruchtbare besprekingen werden gevoerd over de hulpverlening aan door de oorlog getroffen studenten — met name de ontheemden, de opbouw van het academisch leven in door de oorlog geteisterde gebieden en de verbreiding van de belangstelling voor het internationale contact tussen de katholieke studenten. Om de financiële positie van „Pax Romana" te schragen zullen overal ter wereld nationale comité's onder de naam „Amis de Pax Romana" opnieuw worden opgericht.

GEEN MODE-THEATER MEER.

De Parijse „haute couture" had drie jaar geleden een lumineus idee. Ze liet driehonderd poppen fabriceren, kleedde ze naar de Parijse mode en stuurde dit kleine, maar liefelijke poppentheater over de grenzen. Een poppenteam maakte een tour door Europa, een ander stak naar Amerika over. De Europese troep bleef ten slotte in Kopenhagen hangen, waar een vereniging van liefdadigheid er 30.000 kronen voor betaalde. Van dit geld werden levensmiddelenpakketten naar de Parijse naaisterties gestuurd.

De Amerikaanse ploeg is onlangs hier teruggekeerd en zal verkocht worden ten bate van de mannelijke mode-employé's.

Daarmee zijn de poppen van de baan. Parijs zal in het vervolg weer levensgrote mannequins op tournée sturen. Er is meer textiel beschikbaar en de mannequins zien er toonbaarder uit dan vlak na de bevrijding.

ZEGE VOOR DE MANNEN.

In Echeghey hebben de mannen gezegevierd. Men weet dat de vorige gemeenteraad „voor de grap" geheel uit dames bestond onder leiding van een potige burgemeesteresse. Toen de vrouwen deze grap bij de laatste verkiezingen wilden bestendigen, kwamen de mannelijke kiezers voor hun rechten op. De zege was overigens niet gemakkelijk, maar zwaar verdiend. Telkens als de mannen ter vergadering naar het dorpscafé togen, vonden ze hun klompen niet meer voor de deur. Dan maar op sokken!, was het parool. Ze slaagden er in, op sokken, een eenheidsfront te vormen en met vliegende vaandels in de gemeenteraad terug te keren. De vrouwen ruimen nu met stoffer en blik de scherven van het keukengerei op.

ZWOLLE EN HASSELT LEGGEN CULTUREEL CONTACT.

In het kader van de Belgisch-Nederlands-Luxemburgse samenwerking heeft een delegatie uit Zwolle, waarvan o.m. deel uitmaakten Ir. J. B. ridder de van der Schueren, commissaris der Koningin in Overijsel en Jhr. Mr. G. A. Strick van Linschoten, burgemeester van Zwolle, een tweedaags bezoek gebracht aan Hasselt in Belgisch-Limburg.

Er werden besprekingen gevoerd over culturele, economische en sociale samenwerking. Omtrent Kerstmis zal een begin worden gemaakt met de uitwisseling van kleine bevolkingsgroepen. Het volgend jaar zullen Overijselse schilders in Hasselt exposeren. Eind November komt een delegatie uit Hasselt naar Zwolle ter voortzetting van de besprekingen.

HAN VAN MEEGEREN KRIJGT EEN JAAR.

De Amsterdamse Rechtbank veroordeelde Han van Meegeren tot gevangenisstraf van een jaar wegens oplichting met behulp van listige kunstgrepen en opzettelijk valselijk signeren van kunstvoorwerpen. De oorspronkelijke eis was twee jaar. De betrokken schilderijen zullen aan de oorspronkelijke eigenaars worden teruggegeven.

DE GEER MINISTER AF.

Volgens een Koninklijk besluit is oud minister president jhr. mr. D. J. de Geer ontslagen als minister van staat. Het predicaat „eervol" ontbreekt en dat is erg.

SCHIP MET BEMANNING VERGAAN.

Dinsdagmorgen werd te Breskens gerapporteerd dat nabij de Zuiderplaat in de Westerschelde de mast van het vissersvaartuig „Breskens 27" boven water uitstak. Het schip was Maandagochtend ter garnalenvangst uitgevaren en 's avonds niet in de thuishaven weergekeerd. De reddingboot Wiersdma van de Noord-Zuid-Hollandse Reddingmaatschappij trachtte tevergeefs het schip te ontdekken, zodat verondersteld werd dat tengevolge van het ruwe weer de mast weggeslagen is en de bemanning, die uit drie koppen bestond, verdronken is. Gisteren is de Wiersdma weer uitgevaren.

Volgens telefonische mededelingen en informaties van de opzichter van de kustverlichting in de vuurtoren Brandaris op het eiland Terschelling heeft een Engels stoomschip op de Noordzee benoorden de Waddeneilanden noodsignalen uitgezonden, kansen op berging zijn gering. De bemanning is gered door een Duits vrachtschip.

MARSHALL OVER DE STEUNVERLENING.

Staatssecretaris Marshall deelde het comité voor Buitenlandse Zaken van het Congres mede, dat de hulp aan Europa snel moet geschieden om de bevoorradingslijnen van voedsel en andere essentiële goederen zonder onderbreking te kunnen handhaven. Weder was er ook sprake van de steunverlening aan Rusland. Marshall zeide hierop, dat de regering aan een plan werkt om dat land te helpen met de verwachting, dat ongeveer 70% van de beschikbaar gestelde gelden goed gebruikt zullen worden. Marshall zeide, dat de toestand in China een van de meest ingewikkelde is en de Verenigde Staten willen inderdaad wel helpen. De voorwaarden in Europa en in China zijn ten aanzien van directe hulp echter totaal verschillend. In Europa heeft Italië het meest van allen hulp nodig, omdat dat land begin December totaal niet meer verder kan. Frankrijk zal tegen het eind van December geen gelden meer hebben om de nodige zaken uit het buitenland te kopen.

China moet echter eerst zekere regelingen treffen om de inflatie te verminderen. De chaotische toestand in China is veel erger dan in Europa, maar de situatie betreffende de voedseluitvoer en invoer is zeer verschillend met die van Europa.

KOMT DE KONING VAN SIAM TERUG?

Uit Bangkok kwam het bericht, dat Prins Chakraphan Pensiri as. Vrijdag naar Zwitserland zal vliegen om koning Phumiphon Aduldet uit te nodigen naar Siam terug te keren. Koning Aduldet is slechts 19 jaar oud en wordt weer verzocht om op de troon te komen.

Siam wordt momenteel geregeerd door een nieuwe vijf man commissie, die als regenten functioneren. De berichten duiden aan, dat Prins Pensiri de reis onderneemt op bevel van veldmaarschalk Pibul Songgram, die momenteel de „sterke man" is van Siam, daar hij de regering van premier Thamrong Nawasuwat verleden Zondag heeft omver geworpen en een regentencommissie heeft gevormd bestaande uit vijf man met als hoofd Luang Aphaiwongse.

De huidige koning was niet voornemens naar Siam terug te keren, alvorens de lijkverbranding van zijn vermoorde broer Ananda Mahidol in de maand Maart zou hebben plaats gevonden. Zijn broer werd op misterieuze wijze doodgeschoten in de maand Juni van het jaar 1946.

UIT ONS CARAÏBIE

BENOEMING SECRETARIS CARAIBISCHE COMMISSIE.

De Heer C. K. Robinson, M.B.E., heeft de benoeming van „executive" secretaris van de Caraïbische Commissie aanvaard, volgens een bericht van de Secretaris-Generaal, de heer Lawrence W. Cramer.

De heer Robinson, geboren in Trinidad, heeft een eervolle loopbaan achter de rug. Hij studeerde aan het Queen's Royal College en het Imperial College of Tropical Agriculture (Rijksschool voor tropische landbouw) te Port of Spain. Later ging hij voor het voleindigen van zijn studies naar de Verenigde Staten, waar hij aan de Cornell universiteit te Ithaca, New York, zijn graad behaalde(Master of Science in Agricultural Economics).

Op het ogenblik is de heer Robinson directeur van landbouw op St. Vincent, tevens lid van de Wetgevende en Uitvoerende Raden.

Hij zal fungeren als verbindings-ambtenaar van het Comité voor landbouw, voeding, visserij en bosbouw van de Caraïbische Raad van Onderzoek, en zal de zorg hebben voor het verzamelen van wetenschappelijke documenten en de vertaling en verspreiding daarvan. Hij zal ook belast worden met het vergelijken van de verkregen wetenschappelijke gegevens.

Hoewel het nog niet bekend is, wanneer de reer Robinson in Trinidad arriveert, zal hij waarschijnlijk tijdig genoeg aankomen om de eerste vergadering van de Caraïbische Raad van Onderzoek bij te wonen. Deze vergadering zal van 27 November tot 12 December as. te Port of Spain gehouden worden.

CURAÇAO

DR. F. CROUGHS VESTIGT ZICH OP CURACAO.

Een dezer dagen zal zich in onze stad gaan vestigen de heer F. W. J. Croughs als huisarts.

Limburger van geboorte — hij werd te Stevensweert geboren — studeerde hij aan de Leidse Universiteit, waar hij in 1927 zijn artsdiploma behaalde.

Na enige reizen als scheepsarts gemaakt te hebben, was hij gedurende meerdere jaren assistent van verschillende doktoren, totdat hij zich in 1931 te Maastricht vestigde als huisarts.

Na de bevrijding specialiseerde de heer F. W. J. Croughs zich in de dermato-venereologie. De opleiding tot huidarts genoot hij in het hôpital St. Louis te Parijs en in de Universiteitskliniek van Amsterdam. Sedert 15 October jl. kwam hij op ons eiland aan.

DE LODEN VERRADER.

De Marine Verbindingsdienst ontving het volgende telegram van H. Ms. Van Kinsbergen: Deel u met genoegen mede, dat oude marinetraditie door Van Kinsbergen in ere hersteld is. Verzoeke directie Maduro & Sons in te lichten, dat loden Verrader op klaarlichte dag door adelborsten ontvoerd werd en zich nu op de Van Kinsbergen bevindt en goede verzorging geniet. Ben voornemens loden Verrader na aankomst in Nederland aan Koninklijk Instituut over te dragen en het eerstvolgende oorlogsschip, dat Curaçao bezoekt mede te gaan en aan rechtmatige erfgenamen te overhandigen.

HEREXAMENS ZEEVAARTDIPLOMA.

Voor het examen voor eerste stuurman werd niemand afgewezen. Geslaagd: twee; nl. de Heren H. L. Stolte en O. W. Nuesink (laatstgenoemde voor het theoretisch gedeelte).

Examen voor diploma B als Scheepswerktuigkundige. Afgewezen: geen. Geslaagd: drie; nl. de Heren A. Kievit, H. J. Louiszoon en C. H. W. Visser.

SINT THOMASKRING.

Hedenavond houdt de Sint Thomaskring vergadering in de Thomasclub ter gelegenheid van het beschermfeest van de H. Thomas van Aquino. De modesator Pater M. Möhlmann O.P. zal het woord voeren.

MUSICAL SHOW IN ROXS.

Gisterenavond gaf het gezelscha o.l.v. de directeur Romoldo Hanst in Roxy een tweede, zeer geslaagde opvoering, van een grote muzikale show, waaraan vele medewerkers hun beste kunnen tonden.

Het muzikale gedeelte was in vertrouwde handen van het bekende dansorkest Tropical en het Tipico Moderno. Het is grotendeels een herhaling van het eertijds opgevoerde. Wij zouden in ons verslag dan ook kunnen volstaan dat het gebodene door het publiek ten zeerste gewaardeerd werd speciaal mej. Vilma veraste ons met enkele op zeer gevoelvolle wijze voorgedragen chansons, het applaus, ook van het optreden van Chichi Curiel en het Acapulco kwartet o.l.v. de heer Enkel, was welverdiend.

Gisteren overleed na de H.H. Sacramenten te hebben ontvangen den Heer.

ANTONIO PEDRO ZEFRIN.

De teraardebestelling zal plaats vinden hedenmiddag om 4 uur.

Sterfhuis Oranjestraat 176.

Florencio Zefrin
Mario Zefrin
Edmundo Confesor
Enrique Ludowica
en familie.

Curacao 13 Nov. '47

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:

Donderdag, 13 November. C.P.I.M.

Telegram Afdeling: tel. 307 na 23 uur J. Korevaar, tel. 255 of 843 (844) Hotel.

Personeel Afdeling: J. G. Borreman, Negropont 74A, tel. 525.

Materialen Afdeling: M. Plaisier, Hotel, kamer 60, tel. 843/4.

C.S.M.

Rederij: W. Tuinebreyer, tel. 799.

Scheepsagentschap: 8 — 23 Office, tel. 458 — 551; 23 — 8 P. C. Heitlager, tel. 288.

Dok Afdeling: A. de Klerk, tel. 839.

Bioscopen: Theater „Asiento", „Miracle of the 34th street". **Toegang boven 16 jaar.**

SPORTCLUB „ASIENTO".

Voetbal: Zaterdag, 15 November, voetballen op Rio Canario tussen Asiento veteranen en Willemstad. Aanvang 4.15 uur n.m. **Scheidsrechter:** Hr. De Winter. **Opstelling Asiento:** Teunisse, Vromans, J. v.d. Berg, Oeeswijk, v. Rees, Tuininga, Kwestro, Rijpkema, Nebbeling, H. de Graaf, Den Houting. Zondag, 16 November spelen we onze laatste competitie wedstrijd en wel tegen Volharding op het terrein Rio Canario. Aanvang 4 uur n.m. precies. **Opstelling Asiento:** v.d. Kraan, Duits, Treling, Dussel, Herwig, Balkhoven, Hoppebrouwer, Semeijn, v.d. Water, Smit, Henegouwen. **Reserves:** Harteloh en Ebbink.

Attentie H.H. Voetballers

Elke Dinsdag om kwart over zeven is er indoor trainen in het Gymnastiek-lokaal vanaf 14 November is er elke Vrijdag voetbal trainen op het veld Rio Canario, onder de deskundige leiding van Theo Boot. Aanvang 4.45 uur n.m. Aller opkomst is dringend gewenst.

PROTESTANTSE GEMEENTE

Vrijdag, 14 November, om 20.15 uur bijbelkring in de consistorie der kerk aan de Schottegatweg. Ds. Karres hoopt dan te behandelen „De Zondeval" (Genesis 3).

Zondag, 16 November, des ochtends om half tien, voorbereiding voor het Heilig Avondmaal dat D.V. Zondag, 23 November zal worden gehouden.

Vrijdag, 21 November, des avonds om kwart over 2, discussieavond in de consistorie der kerk. Het onderwerp voor deze avond is „Het-Avondmaal".

De Heer en Mevrouw
René N. Arends - Neüman
hebben de eer U kennis te geven
van het voorgenomen huweluk
van hun dochter
NORMA
met de Heer
John W. P. Jacobs.

De Heer en Mevrouw
Robertus P. Th. Jacobs - Jonkhout
hebben de eer U kennis te geven
van het voorgenomen huwelijk
van hun zoon
JOHNNY
Met Mejuffrouw
Norma Arends.

Huwelijksinzegening 20 November a.s te 20:00 uur in de Parochiekerk van de H. Franciscus van Assisië te Oranjestad, Aruba.

Receptie: 20:30 — 22:30 p.m.
„Villa Carolina"
Mirafloreslaan
Aruba, N.W.I.

Gelieve deze kennisgeving als een persoonlijke uitnodiging te willen beschouwen.

Weet Nederland wat in Indonesië gebeurt?

Men kan met de troep slapen gaan — men kan de soldaten op een patrouilletocht vergezellen — men kan het beste met ze eten. Ergens in een rimboeplaatsje, dat zelfs op een heel precieze kaart een onooglijk klein stipje is, heb ik met de soldaten gegeten. Gondong Wetan — ja daar leeft een stel oorlogs vrijwilligers. Links de slaapmatten en rechts wat banken en een tafel. Ergens halfweg de zoldering de opgeslagen klamboes; langs de muur een kleine verzameling tropisch ongedierte. Op de tafel etensblikjes met fijne kippensoep en porties vlees, aardappelen, appelmoest om van te smullen. Die kok is weggelopen uit een best restaurant, dat staat vast.

In het slaap-eetkamertje heb je niet zo'n erg in het vreemde land. Dan zijn er geen palmbomen meer en geen sluipschutters. Dan zie je alleen een bordje boven de deur „Altijd welkom bij de O.V.-ers" en om je heen niet anders dan Nederlandse gezichten. Het is een plezier er naar te kijken. Op die gebruinde koppen met heldere ogen kunnen de moeders trots zijn. Het is maar, dat ze het vast weten, wanneer hun jongens straks terugkomen. De meeste soldaten willen graag naar huis terug — daar praten ze over, lange dagen aan elkaar. Maar wanneer men de jongens nu eens stil door laat praten, dan vormen dat huisgaan, de hopeloze voorlichting, de vaak slechte postverbinding (op het ogenblik gaat het wel weer) en het niet verder kunnen oprukken om een taak te vol-einden — met elkaar nog niet het grote probleem, dat de jongens bezig houdt, aldus Herman Leenes in „De Tijd".

Brief naar huis....

„Wanneer ik een brief naar huis schrijft, dat hier alles rustig is, zegt korporaal Marinus Herkendraad (Polderstraat 37 Oud-Beyerland), dan schrijven ze terug: „Dat zeg je nu wel, maar in de kranten lezen we anders."

En er gebeurt natuurlijk wel wat, al is het niet veel. Ze moesten eens even om een hoekje kunnen kijken, die ouders — dan zouden ze ons beter begrijpen". „Zou men in Nederland nu werkelijk denken, vraagt soldaat Hillebrand Limburg (Findsen 85, Alkmaar) dat we moordenaars zijn? Toen we uit Nederland weggingen, schreven ze het op de muren en met Kerstmis was het woord „moordenaar" op onze pakketjes geschilderd. Hoe is het er nu, in Nederland?"

Henk de Jonge (Egelantiersstraat 30B, Rotterdam-Z) vertelt me wat eergisteren gebeurde. Patrouillegang door een kampong. Eén van de jongens gaat een kamponghuisje in. Juist als hij binnen is klemmen zich van achteren twee bruine handen om zijn keel. Gelukkig toeval, dat er een korporaal achterop kwam, die de extremist een kogel door het lijf kon jagen. „Nou, verdedigt Henk met vuur, als je maar weet, dat ik mijn hele magazijn op die knaap heb leeggeschoten. Ze zijn soms zo intens gemeen: staan gerustig in een sawah onkruid te wieden en wanneer je de andere kant opkijkt geven ze je een kogel achterna. Dan heb je niet gezien waar die kogel precies vandaan kwam en die schooier in het veld staat dan maar te buigen voor je: Tani (landbouwer) toean — Tani toean."

„Moordenaar",

„Zijn er nog Canadezen in Nederland, gooit Gerard Wilson (1e Daalsedijk 202, Utrecht) er tussendoor? Ik antwoord ontkennend. „Gelukkig maar — zegt ie — hoef ik me geen zorgen te maken over mijn meissie.". Maar de jongens blijven vasthouden aan dat ene verschrikkelijke woord: Moordenaar.". De eerste vertelt, de tweede vult aan, de derde vermeldt een bijzonderheid. Zo staan ineens weer de laatste acties in Pasoeroean en Ledok overeind. Pasoeroean zoveel doden onder de bevolking; in Ledok zoveel... „Door de Hadji's (Mekkagangers) opgehitst — vertelt Bep Fey (Aegiliusstraat 129, Rotterdam), trokken in Pasoeroean, de Indonesiërs, gewapend met bamboesperen en blanke messen, op ons af. Je moet je dit kunnen voorstellen, zoals dit gegaan is. De bevolking, omlaag getrapt door de eilende, hongersnood en doorlopende plunderingen, wordt gesuggereerd, dat de strijd van de Republiek door Allah gewild is. Fluistercampagnes gaan gepaard aan nieuwe ceremonies op de offerplaatsen, waar men een klaras (gedroogd pisangblad), die een witte kleur heeft, kruiselings legt op een Djanoer Koening (jong palmblad), waarin het rood overheerst.

Door dit alles geraakt de bevolking gehypnotiseerd. Ze stormden dan ook niet op ons af in Pasoeroean — neen ze dansten. Hun gezichten hadden een verwilderde uitdrukking; hun bewegingen waren krampachtig. Nou — we keken het eens aan, hé. Piet haalde eens rustig de hoes van zijn mitrailleur en meende, dat de inlanders nu wel op de loop zouden gaan. Ze gingen niet. Onder het uitstoten van de meest woeste klanken kwamen ze al dansend nader en nader.

Er liep even een kriebelingetje over mijn ruggegraat — het was afschuwelijk. De mitrailist gaf even een doffe roffel over het volk heen. Het hielp niet — ook niet, toen we raak schoten en de bevolking in dolle waanzin de tanden kapot beet op het staal van onze wagens en wij vlot met het geweer moesten zijn, om zelf niet gespietst te worden. Nou eh — we hebben gewonnen natuurlijk.

Geen schuldbesef.

De sergeant Gerrit Wieringa (Bouwstraat 8, Rijssen) vertelt wat er in Ledok gebeurde. Er waren Chinezen vermoord. Wij er op af. Toen de soldaten kwamen zat de bevolking, voor een deel, apathisch langs de wegen. De passar was in volle gang, maar er hing een enorme lijkenstank. We lieten een put openen, waarvoor twee kinderen een happie rijst aan het eten waren. Na een paar uur hard werken, hadden we 22 lijken bij elkaar, zwaar verminkt en letterlijk in mootjes gesneden. Moet ik er nou ook nog bij vertellen, dat de jongens wild waren? Ze hadden nog nooit zo iets afschuwelijks gezien. En de bevolking keek maar; geen spoor van schuldbesef of berouw. Er volgden terechtstellingen, dat kan ik je zeggen.

Toen een toespraak van de commandant. Nou wij met zijn allen als Nederlandse jongens hebben met open mond staan kijken. Niet om die toespraak, maar om dat volk, dat binnen vijf minuten luid juichend en beide duimen in de lucht stekend om ons heen stond. We lachten met vertrokken gezichten mee en hadden medelijden.

Sporen van ellende.

En dan moet je nou eens komme kijke, zegt Bep Fey er pardoes boven op.

Toen wij in Soerabaja aankwamen, was er één cantine. Voor de rest was de stad dood. Nu draait alles weer volop en de mensen lopen weer in de mooiste baadjes. Ga eens in Dedok kijken; de mensen zelf zijn hard aan het werk gegaan en de zaak is er weer piekfijn voor mekaar. Kijk nou hier effe rond in Gondong Wetan, waar we nog geen veertiendagen zitten. Je ziet nog de sporen van grote ellende. Velen lopen nog met zakken, vol gaten om het lijf en in de eerste dagen stonden er twintig-dertig mensen naar je te kijken als je het prakkie soldatenkost naar binnen slikte.

Dan keek je eens effe de andere kant op, maar dat kon je ook niet volhoue.

Dan zag je die mensen weer aan en verdeelde je eigen portie maar. Je kon toch geen hap door je keel krijge......

Als het moet...

Wanneer je dit alles hebt gehoord, kan men pas begrijpen wat het voor deze soldaten betekent, voor moordenaar te worden gescholden. Ze hebben het druk over het naar huis gaan, dat kan ik u verzekeren, maar wanneer we zo even aan de praat zijn geweest, dan zijn Bep, Henk, Gerrit en Marinus het weer volslagen met elkaar eens: „Ja jongens, als we nou nog de kans kregen over geheel Java te trekken, dan tekenen we er nog voor een jaartje bij. En nog voor twee jaar ook wel."

„Zeg Volkskrant, zegt er een, laat nou die sergeant wat vertellen, da's een dienstplichtige, weet je. Sergeant Gijs v.d. Wind (Bovenstraat 236 B, IJselmonde zegt dan, hoe hij „met de pest in zijn lijf" naar Indië kwam en in het begin honderd-en-één strubbelingen met de O.V.W.-ers had. „Maar als je nou die Chinezemoorden heb gezien en al die ellende, dan ga je er anders over denken. Dat mag u van mij in de krant zette: Ik ben in de dienst geschopt en ik moest — maar achteraf zeg ik; het is toch nodig geweest. Jonge, jonge, wat zijn we nou trots op ons tijgerembleem. En moet je de pemoeda's zien lopen, als wij komen"......

New Foundland Canada's tiende provincie?

Met een rapport van 300 pagina's is in de laatste dagen van September een commissie van zeven leden der Nationale Conventie van New Foundland uit de Canadese hoofdstad Ottawa naar haar eiland teruggekeerd, nadat zij drie maanden lang met leden van het Canadese kabinet besprekingen heeft gevoerd over de mogelijke opname van het New Foundland als tiende provincie in de Canadese Federale Unie.

Sinds 1934 bezit New Foundland niet meer de Dominionstatus, daar het begrotingstekort tengevolge van de wereldde-pressie zo groot geworden was, dat New Foundland niet meer in staat was zichzelf te regeren en gedwongen was weer een direct bestuur van Engeland te vragen op voorwaarde dat het weer de Dominionstatus zou krijgen, zo gauw het land weer selfsupporting zou zijn.

Sinds 1941 is er echter weer regelmatig een groot begrotingsoverschot en in 1946 besloot de Britse regering een Nationale Conventie te doen kiezen, die aanbevelingen zou doen over de nieuwe status van New Foundland. In een referendum zou het volk echter moeten beslissen, aldus 'De Tijd.'

De besprekingen in de Nationale Conventie hebben uitgewezen dat de meerderheid der afgevaardigden geen terugkeer wenst tot de oude Dominionstatus, doch een opname van New Foundland en de Canadese federatie.

Ogenschijnlijk is een Unie van New Foundland en Labrador (een smalle tot New Foundland behorende strook land langs de Oostkust van het Amerikaanse vasteland) met Canada een natuurlijke en logische ontwikkeling, die voor beide partijen op de duur grote voordelen zou brengen. Doch zowel op New Foundland als in Canada is de mening hiervoor verdeeld en staat men vrij sceptisch tegenover de eventuele voordelen.

Het is thans niet de eerste keer dat pogingen worden ondernomen om tot een unie te komen. Reeds in 1864 heeft New Foundland de mogelijkheid daarvan onder ogen gezien, toen het deelnemen aan de conferentie van Quebec, welke leidde tot de schepping van de Canadese Federale Unie en nogmaals in de negentiger jaren der vorige eeuw, toen een delegatie besprekingen voerde in Ottawa. Bij beide gelegenheden verzetten zich belangrijke groepen op New Foundland tegen een unie, omdat deze volgens hen voor de eilandbewoners onoverkomelijke financiële bezwaren met zich meebracht en ook thans weer zijn deze financiële bezwaren de belangrijkste, ofschoon lang niet de enige.

De New-Foundlandse delegatie vertrok op 19 Juni naar Ottawa voor voorlopige besprekingen met de Canadese regering, die zeer veel belang in de kwestie bleek te stellen en 7 kabinetministers aanwees voor het voeren der besprekingen. Al te optimistisch verwachtte men toen in 2 à 3 weken tot een resultaat te komen en nog dit jaar een beslissend referendum op New Foundland te kunnen houden.

De financiële bezwaren tegen een fusie bleken intussen het zwaarst te wegen.

New Foundland's visexport is de laatste jaren zeer toegenomen en de inkomsten van het gouvernement zijn zodanig gestegen — en schijnen op dit hoge peil te zullen blijven, dank zij de modernisering der visserijvloot en de visverwerkende industrie gedurende de oorlog — dat New Foundland zware financiële offers zal moeten brengen bij een opname in de Canadese Federatie op voet van gelijkheid met de overige provincies.

Volgens de cijfers, welke bij de onderhandelingen zijn gebruikt waren de belastinginkomsten van New Foundland over het jaar 1946 — 1947 ruim 37 millioen dollar en de delegatie ieste dan ook een redelijke vergoeding voor het prijsgeven van het privilege om zelf belastingen te kunnen heffen. Weliswaar zal de Canadese regering de zorg voor de openbare diensten overnemen en zal de verniewing van installaties enz. uit reservefondsen bekostigd kunnen worden, doch indien de NewFoundlandse regering deze kosten zelf voor haar rekening zou nemen, zou nog een bedrag van 13 millioen dollar of ruim 40 dollar per hoofd overblijven voor openbare diensten als opvoeding, geneeskundige dienst enz. Canada verstrekt slechts een subsidie van 15 dollar per hoofd, zodat New Foundand slechts over 4.8 millioen voor dit doel zou kunnen beschikken. Dit grote verschil brengt nu de moeilijkheid.

In de principe is de Canadese regering wel bereid deze kloof te overbruggen en aan New Foundland een grotere subsidie te verstrekken dan aan de overige provincies, doch zij is bevreesd voor een te grote tegenstand van deze laatste. Sterke argumenten daartegen vindt de regering echter in de grote rijkdommen van New Foundland, ijzererts en hout in Labrador, in de strategische positie van het eiland met zijn belangrijke luchthavens Gander en Goose Bay en tenslotte in het feit, dat de staatsschuld van New Foundland slechts 230 dollar per hoofd bedraagt tegen 1400 dollar in Canada. Een creditpost van Canada tegenover New Foundland is de zeer goede sociale verzorging in Canada, waarvan New Foundland bij een unie zou profiteren.

Men is bij het afwezen van al dit voor en tegen echter nog steeds niet tot een beslissing gekomen. Het Canadese kabinet zal de uitkomsten der besprekingen eerst moeten voorleggen aan het parlement, voordat het ertoe kan overgaan zijn zienswijze t.a.v. een unie voor te leggen aan de gouverneur van New Foundland, terwijl de Nationale Conventie de kwestie grondig wil bespreken alvorens men bereid is over te gaan tot een referendum.

Een vrij grote meerderheid schijnt op het ogenblik te voelen voor een fusie en het feit, dat de actiegroepen voor zelfstandigheid of voor aansluiting bij de V.S., welke laatste groep zeer weinig aanhang heeft, steeds meer verdeeld raken, doet verwachten, dat, als het tot een referendum komt, de meerderheid zal stemmen voor opname van New Foundland als tiende provincie in de Canadese Federatie.